

Bu Dereceye Nasıl Kavuştun

Büyük zatların büyük olmalarına bazı şeyler sebep olmuştur. Dostlarının ısrarları karşısında dikkat ettikleri, prensip edindikleri hususlardan birkaçını bildirmişlerdir. Bunlardan bazılarını, kıymetli eserlerden alarak yazıyoruz:

Hazret-i Ebu Bekir'e sordular: Allah için söyle, bu mertebeye ne ile eriştin. Buyurdu ki:

Dinimi dünyaya tercih ettim. Ahiret için, Allah rızasını seçtim. Her zaman Allahü teâlânın hakkını üstün tuttum, her işimde sadece Allahü teâlânın rızasını gözettim ve bunun dışına asla çıkmadım.

Aynı şekilde Hazret-i Ömer'e sordular. Buyurdu ki:

Allahü teâlâ dilerse bir kulunu aziz eder dilerse zelil eder. Bunu hiç unutmadım.

Hazret-i Osman'a sordular. Buyurdu ki:

Kur'an ve Sünnete uydum. Allahü teâlânın her şeyime vakıf olduğunu hiç unutmadım.

Hazret-i Ali de buyurdu ki:

Cihad ile eriştim. 30 yıl mücadele kılıcı ile ve haşyet zırhıyla ve vera kalkanı ile, taat ve ibadet oku ile, gönül kapısında oturdum. Allahü teâlânın rızasından başka hiçbir şeyi, gönlüme koymadım, hatırıma getirmedim.

Hazret-i Lokman buyurdu ki:

Emanete riayet, doğru söylemek ve malayaniyi [faydasız sözü] terk edip, bana gerekmeveni bırakmakla bu dereceye kavuştum.

Hazret-i Musa, Hazret-i Hızır'a, (Ledün ilmine nasıl kavuştun?) diye sordu. O da, Günah işlememeye sabretmekle dedi. Kavmi, Hazret-i Musa'ya, (Allahü teâlâ neden razı ise, onu yapalım) dediler. Vahiy geldi: (Benden razı olursanız, sizden razı olurum.) Allah'tan razı olan, Onun emirlerine uyar ve yasaklarından kaçarak Onun takdirine razı olur, böylece yüksek derecelere kavuşur.

İmam-ı Ebu Yusuf'un oğlu ölünce, talebesine, Defin işini siz yapın. Ben hocamın [imam-ı a'zam Ebu Hanife hazretlerinin] dersine gidiyorum dedi. Kendisini vefatından sonra rüyada Cennette muhteşem bir hayat sürerken gördüler. Bu ne ihtişam, nasıl kavuştun dediler. O da, İlme, ilim öğrenmeye ve öğretmeye olan sevgim ile buyurdu.

Hazret-i Musa, Peygamber efendimizin sahip olduğu makamlardan birinin nurunu görünce, bayılacak hâle geldi, Resulullahın bu dereceye nasıl yükseldiğini sordu. Hak teâlâ buyurdu ki:

(Yüksek ahlakı sayesinde bu dereceye kavuştun. Bu ahlak isardır. Ya Musa, ömründe bir kere isar edene, isar ahlakı ile bana kavuşana hesap sormaktan hayâ ederim.) [İsar, muhtaç olduğu bir şeyi kendi kullanmayıp, muhtaç olana vermektir.]

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Kıyamette, sorgusuz sualsiz uçarak Cennete gidenlere melekler, (Bu dereceye nasıl kavuştunuz) dediler. “İki hasletimiz vardı. Yalnız iken de günah işlemeye utanırdık ve Allahü teâlânın verdiği az rızka razı olurduk” dediler.) [İbni Hibban]

Bayezid-i Bistami hazretleri de, Her yerde Allahü teâlânın gördüğünü ve bildiğini düşünüp, edebe riayet etmekle bu dereceye kavuştum buyurdu.

Hazret-i Musa, salih bir zata imrenip, kim olduğu sorunca, Hak teâlâ buyurdu ki:

(Bu zat, şu üç amel ile bu dereceye ulaştı: Hiç haset etmedi, ana-babasına asi olmadı ve söz taşımadı.)

Bahaeddin-i Buhari hazretlerine bu dereceye nasıl kavuştun diye sordular, Resulullah efendimize tâbi olmakla buyurdu.

Alaaddin-i Attar hazretleri de buyurdu ki:

Hocam Bahaeddin-i Buhari'nin bana tek nasihati vardı: “Alaaddin beni taklit et” buyurmuştu. Bunu yaptım. Onu taklit ettiğim her hususta onun aslına kavuştum.

Ebü'l-Abbâs-ı Mürsi hazretleri sohbetlerinde hep; "Hocam Ebül-Hasan-ı Şâzili buyurdu ki, Hocam şöyle anlattı" şeklinde söze başlar, hep hocasından nakiller yapardı. Bir gün biri; "Hep hocanızdan nakil yapıyorsunuz. Hiç kendinizden bir şey söylemiyorsunuz" demesi üzerine buyurdu ki:

Ben evden bir şey getirmediğim. Ne kazanmışsam dergahta kazandım. Hocamdan öğrendiklerimi "Allahü teâlâ buyurdu ki, Resulü buyurdu ki" veya "Ben diyorum ki" diyerek pek çok şey anlatabilirim. Ama bütün bunları öğrenmeme, bu dereceye yükselmeme vesile olan hocama karşı edebe riayet ederek, hep hocamdan naklederek konuşuyorum. Uygun olan da budur. Hocasından bahsetmeyen, hep ben diye konuşan kimsede hayır yoktur. En iyi âlim, kendinden söyleyen ve kendine bağlayan değil, nakleden, vasıta olandır. Dinimiz nakil dinidir. İman ibadet bilgileri kıyamete kadar aynıdır, değişmez. Nakleden aziz, nakilsiz konuşan rezil olur.

Süfyan-ı Sevri hazretleri haramlardan ve şüpheli şeylerden kaçanların başında gelirdi. Edep ve tevazuda benzeri azdı. Dostlarından biri kendisini rüyada görüp, Cennette nurdan kanatlarla uçtuğunu gördü. "Bu dereceye nasıl kavuştun?" dedi. Dine uymakta çok hassas davranmakla buyurdu.

Seyyid Abdülkadir Geylani hazretleri, "Bu işe başladığınızda, temeli ne üzerine attınız? Hangi ameli esas aldınız da böyle yüksek dereceye ulaştınız?" diye soranlara buyurdu ki:

Temeli doğruluk üzerine attım. Hiç yalan söylemedim. İçim ile dışım bir oldu. Bunun için işlerim hep rast gitti.

Habib-i Râi hazretleri, ağaç çanağını bir taşın altına tutar, biri bal, biri süt olmak üzere iki çeşme akmaya başladılar. Oradakiler bu kerameti görünce, Bu dereceye ne ile kavuştun dediler.

Muhammed aleyhisselama uymakla buyurdu ve devam etti: Hazret-i Musa'nın kavmi kendisine karşı oldukları halde hâre taşı onlara su verdi. Derecesi Hazret-i Musa'dan yüksek olan Resulullah'a uyduktan sonra taş niye süt ve bal vermesin ki?

Bişr-i Hâfi hazretleri anlatır:

Rüyamda Resulullahı gördüm, bana (Allahü teâlânın seni neden üstün kıldığını biliyor musun?) buyurdu. Ben hayır deyince, (Sünnetime tâbi olman, salihlere hizmet etmen, din kardeşlerine nasihat etmen, Ehl-i beytimi ve Eshabımı sevmen sebebiyle bu dereceye kavuştun) buyurdu.

Râbia-i Advîyye hazretlerinin tevekkülü o dereceye ulaşmıştı ki; (Gök tunç olsa, yer demir kesilse, gökten bir damla yağmur düşmese, yerden bir bitki bitmese ve dünyadaki bütün insanlar benim çocuğum olsa, Allahü teâlâya yemin ederim ki onlara nasıl bakacağım düşüncesi kalbime gelmez. Çünkü, Allahü teâlâ hepsinin rızkını vereceğini bildirmiş ve üzerine almıştır) derdi. "Bu yüksek derecelere ne ile kavuştun?" dediklerinde; Beni ilgilendirmeyen her şeyi terk ve ebedi olanın yani Allahü teâlânın dostluğunu istemekle buyurdu.

Kaynak: ehlisünnetbüyükleri.com